

Cílem práce je ukázat, v čem spočívá didaktický potenciál Knihy apokryfů a navrhnout, jak by se s apokryfy dalo ve výuce literatury na střední škole pracovat.

Teoretické část se zabývá osobností a dílem Karla Čapka a pojmem apokryf. Podrobněji je pojednáno o samotné Knize apokryfů, uvedená kapitola se zaměřuje na vznik a dosavadní vydání této knihy, na její formální a obsahovou stránku, dále pak na práci autora s intertextovostí a na umělecký postup, který Čapek užívá. Prostor je věnován také možným důvodům, proč jsou apokryfy v kontextu Čapkova díla opomíjeny.

Praktická část se zaměřuje na didaktický potenciál apokryfů. Naznačuje možnosti práce se všemi texty a zabývá se i možnými způsoby, jak v hodině pracovat s pojmem apokryf. Velký prostor je věnován podrobnému rozboru didaktického potenciálu vybraných sedmi textů a nechybí ani podrobný komentář ke struktuře této kapitoly. Důležitou částí je pak ověření didaktického potenciálu jednoho z apokryfů ve středoškolské praxi. Tato část obsahuje okomentovanou přípravu na hodinu a její závěrečnou reflexi. Závěrečná reflexe komentuje průběh vyučování, nabízí analýzu žakovských odpovědí a v závěru pak navrhuje, jak by bylo možné přípravu upravit.